

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Nives Grubišić Đogić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Vedrana Nakića, OIB: 82081841595, Austrija, Linz 4020, Neubauzeile 108a/28, zastupanog po punomoćniku Anti Knezoviću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika HVALJEN BUDI d.o.o., OIB: 81742701785, Zagreb, Bani 73, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Matić i partneri u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene 7. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 24. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku HVALJEN BUDI d.o.o., OIB: 81742701785, Zagreb, Bani 73, isplatiti tužitelju Vedranu Nakiću, OIB: 82081841595, Austrija, Linz 4020, Neubauzeile 108a/28, iznos od 18.347,00 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 24. rujna 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata od 30. prosinca 2021. do 23. rujna 2026.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.554,49 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 24. rujna 2026. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 3. ožujka 2023. tvrdi da je vlasnik stambenog objekta u Viru, Ulica Straža XXXI 43, koji je 29. prosinca 2021. u cijelosti uništen u požaru zajedno s pripadajućom drvenom ostavom i priručnim vanjskim sanitarnim čvorom. Navodi da je uzrok požara tehnički kvar na elektroinstalaciji solarnog sustava spojenog na akumulator s pretvaračem, odnosno kvar na olovnoj bateriji fotonaponske ćelije.

Solarni sustav kupio je od tuženika 30. lipnja 2020., a montaža je obavljena u kolovozu 2020. Tužitelj je prvotno zahtijevao 22.673,55 EUR na ime štete na objektu, solarnom sustavu, brodici i drugim pokretninama, sa zateznim kamatama od dana požara i troškom postupka.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio vjerodostojnost isprava dostavljenih u preslici, osobito računa broj 819/21/1, te je u početku osporio i da je predmetni solarni sustav prodao tužitelju. Istaknuo je prigovor promašene pasivne legitimacije, a u odnosu na dio pokretnina i prigovor nedostatka aktivne legitimacije. Osporio je osnov i visinu zahtjeva, tvrdnju da je izvršio ili organizirao montažu te uzročnu vezu između prodanog proizvoda i požara. Posebno je isticao da od kupnje 30. lipnja 2020. do požara 29. prosinca 2021. nije prijavljen nedostatak proizvoda te da je životno vjerojatnije da je požar posljedica nestručne montaže, nepravilnog skladištenja ili rukovanja osoba izvan sfere tuženika, zbog čega je isticao i prigovor isključive odgovornosti tužitelja za vlastitu štetu.

3. Tužitelj je podneskom od 23. svibnja 2023. odgovorio da račun broj 819/21/1 dokazuje kupnju od tuženika, dok fotografije i videozapisi nastali pri ugradnji dokazuju da je montaža obavljena kao usluga ponuđena u poslovnici tuženika. Pozvao se na zapisnik o očevidu, kriminalističko-tehničko izvješće i izvješće Ravnateljstva civilne zaštite prema kojima je centar požara u području baterije i pretvarača, odnosno da je požar posljedica tehničkog kvara solarnog sustava. Istaknuo je da su on i njegova obitelj u vrijeme požara bili u Austriji, da nakon ugradnje nisu intervenirali na sustavu nego su ga koristili za uobičajene životne potrebe te da zato nisu pridonijeli nastanku kvara.

4. Nakon kombiniranog vještačenja vještaka Stanislava Peruška i Slobodana Kocijana od 21. kolovoza 2024., tuženik je podneskom od 7. listopada 2024. ustrajao na tome da je nalaz potvrdio mogućnost požara zbog načina na koji je baterija bila smještena u kartonskoj ambalaži, odnosno zbog vlage i nepravilnog rukovanja, te da montažu nije obavio tuženik.

5. Tužitelj je podneskom od 11. listopada 2024. istaknuo da su vještaci ipak potvrdili da se centar požara nalazio na mjestu baterije i pretvarača i da drugog izvora paljenja nije bilo. Osporio je da okolnost formalnog radnog statusa Marka Benkovića isključuje odgovornost tuženika, jer je Benković u prodavaonici predstavljen kao osoba koja obavlja montažu za tuženika, na teren je došao vozilom s oznakama tuženika i prilikom montaže nastupao kao njegova osoba. U podnesku od 10. lipnja 2025. se pozvao na iskaz Tamare i Ante Krište da neposredno prije požara baterija nije bila poklopljena kartonom te je i nadalje tvrdio da je uzrok požara tehnički kvar na instalaciji. Istim podneskom, radi ekonomičnosti postupka, odustao je od naknade za brodicu, tri hladnjaka odnosno zamrzivača, televizor i ostale pokretnine, ukupno za 6.750,00 EUR.

6. Tuženik se nije protivio povlačenju pa je sud na ročištu 30. lipnja 2025. utvrdio djelomično povlačenje tužbe u tom iznosu.

7. Po provedenom građevinskom vještačenju tužitelj je podneskom od 10. travnja 2026. uredio tužbeni zahtjev na 18.347,00 EUR, koliko je vještak Mladen Ožić utvrdio kao trošak izgradnje montažnog stambenog objekta dimenzija, položaja, lokacije i konfiguracije kao što je bio uništen objekt.

8. Sud je pročitao zemljišnoknjižni izvadak (list 7), izvod iz katastarskog plana (list 8), rješenje od 4. travnja 2008. (list 10), Izvješće Službe civilne zaštite Zadar od 30. prosinca 2021. (list 35-37), zapisnik o očevidu (list 38-42), kriminalističko-tehničko izvješće (list 43-44), izvješće I. policijske postaje Zadar (list 45), uvjerenje (list 46), nalaz i mišljenje o visini troška izgradnje zamjenske građevine (list 68-78), rješenje Lučke kapetanije Zadar (list 79), Zahtjev za brisanje pomorskog objekta iz upisnika brodova (list 80-81), prometna za plovilo (list 82-84), priručnik (list 85-88), odštetni zahtjev (list 89-92), poziv na plaćanje i opomena pred tužbu (list 93-94), podatke HZMO-a (list 201), izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Marka Benkovića, Ljupka Nakića, Ružice Nakić, (list 127-130), tužitelja (list 235-236), zamolbenim saslušanjem svjedoka Ante i Tamare Krišto (list 205-207), vještačenjem po vještacima Stanislavu Perušku i Slobodanu Kocijanu (list 156-166), usmenim očitovanjem vještaka na ročištu (list 191-193), građevinskim vještačenjem po vještaku Mladenu Ožiću (list 247-255), usmenim očitovanjem vještaka na ročištu (list 290-291) i pregledane su fotografije (list 11-34, 47-65, 179-190) te video u e-spisu.

9. Na temelju tako provedenog postupka, cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze u njihovoj međusobnoj povezanosti, u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91; 91/92; 112/99; 88/01; 117/03; 88/05; 2/07; 84/08; 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Predmet spora, nakon djelomičnog povlačenja tužbe, jest zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete zbog potpunog uništenja njegova montažnog stambenog objekta u požaru, u iznosu od 18.347,00 EUR sa zateznim kamatama.

11. Među strankama nije sporno da je 29. prosinca 2021. u predmetnom objektu na Viru izbio požar u kojem je objekt u cijelosti uništen, da se u objektu nalazio solarni sustav s olovnom baterijom i pretvaračem te da je Marko Benković osobno obavio montažu tog sustava. Nije sporno ni da je upravo u južnom odnosno jugozapadnom dijelu objekta, u području u kojem su se nalazili baterija i pretvarač, nastao najintenzivniji požar. Nakon djelomičnog povlačenja više nije sporna ni aktivna legitimacija u odnosu na predmet naknade, jer se zahtjev odnosi na uništeni objekt čije vlasništvo tužitelja proizlazi iz zemljišnoknjižne dokumentacije.

12. Sporna su ostala pitanja može li se montaža Marka Benkovića pravno pripisati tuženiku, je li tuženik pasivno legitimiran, je li požar u uzročnoj vezi s nedostatkom prodanog odnosno ugrađenog sustava ili s postupanjem tužitelja i trećih osoba, te visina štete. Sporno je i da li je tužitelj prekludiran u pravu tražiti naknadu štete zbog nedostataka kupljene stvari. Tuženik je u početku osporavao i samu prodaju sustava, no sud tu činjenicu smatra dokazanom računom broj 819/21/1, drugim ispravama, fotografijama i videozapisima ugradnje te sadržajem vještačenja i kasnijih očitovanja stranaka.

13. Na odnos stranaka primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018. - dalje: ZOO) u tekstu koji je vrijedio u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora 2020. godine. Izmjene Zakona o obveznim odnosima iz 2021., koje su proširile i preuredile pravila o materijalnim nedostacima kod potrošačke kupoprodaje, prema prijelaznoj odredbi ne primjenjuju se

na ugovore sklopljene prije 1. siječnja 2022. Stoga sud primjenjuje tada važeće odredbe članka 400. i 401. ZOO-a, prema kojima prodavatelj odgovara za materijalne nedostatke koji su postojali u trenutku prijelaza rizika, kao i za nedostatke koji se pojave kasnije ako su posljedica ranijeg uzroka, a materijalni nedostatak postoji i kada stvar nema svojstva potrebna za redovitu ili ugovorenu uporabu, kada nema svojstva koja kupac opravdano može očekivati, kada je stvar nepravilno montirana ako je usluga montaže uključena u ispunjenje ugovora o prodaji te kada je nepravilna montaža posljedica nedostatka u uputama za montažu.

14. Predmetna kupoprodaja po svojoj je naravi potrošački ugovor. Tužitelj odnosno njegov otac kao osoba koja je za njega obavljala kupnju nastupali su kao fizičke osobe izvan svoje gospodarske ili profesionalne djelatnosti, dok je tuženik solarne sustave prodavao u okviru svoje registrirane profesionalne djelatnosti. To proizlazi i iz tada važećeg članka 402. stavka 3. ZOO-a. Posljedica takvog odnosa je da se od tužitelja ne može očekivati stručna prosudba električnih rizika solarnog sustava niti profesionalna provjera načina njegove montaže. Naprotiv, potrošač je ovlašten osloniti se na stručnost profesionalnog prodavatelja i osobe koju mu taj prodavatelj ponudi ili predstavi kao stručnu za montažu.

15. Sud ujedno napominje da se ovdje ne radi o institutu mana volje, nego o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke ispunjenja i o ugovornoj odgovornosti za nepravilno izvršenje usluge montaže. Za posljedice neurednog ispunjenja mjerodavne su i opće odredbe ZOO-a o dužnosti urednog ispunjenja i naknadi štete te odredba članka 10. stavka 2. ZOO-a prema kojoj profesionalni sudionik obveznog odnosa mora postupati s pažnjom dobrog stručnjaka.

16. Neosnovan je prigovor tuženika da je tužitelj zbog propuštanja roka za reklamaciju prekludiran u ostvarivanju prava na naknadu štete. U odnosu na kupoprodaju, riječ je o potrošačkom ugovoru. Prema tada važećem članku 403. stavku 4. ZOO-a potrošač kao kupac nije bio obavezan pregledati stvar niti je dati na pregled, dok je prema članku 404. stavku 1. ZOO-a o skrivenom nedostatku morao obavijestiti prodavatelja u roku od dva mjeseca od dana kada je nedostatak otkrio. Prema stavku 2. istoga članka prodavatelj, u pravilu, nije odgovarao za nedostatke koji se pokažu nakon dvije godine od predaje stvari. U ovom slučaju sporni nedostatak, bilo da se radi o načinu montaže i ostavljanju kartonskog poklopca uz kleme baterije, bilo o oštećenju vodiča, nije bio takve naravi da ga potrošač bez stručnog znanja može otkriti uobičajenim pregledom. Njegova se opasnost manifestirala tek požarom 29. prosinca 2021., dakle približno godinu i pol nakon kupnje i unutar dvogodišnjeg objektivnog roka iz članka 404. stavka 2. ZOO-a. Sama činjenica da prije požara nije bilo reklamacije stoga ne dokazuje ispravnost sustava, niti znači da je tužitelj izgubio prava zbog nedostatka.

17. Promatra li se isti odnos kroz pravila ugovora o djelu, zaključak je jednak. Prema članku 605. stavku 1. ZOO-a naručitelj se na skriveni nedostatak, koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom, može pozvati ako o njemu obavijesti izvođača što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana od njegova otkrivanja, dok prema stavku 2. istoga članka protekom dvije godine od primitka obavljenog posla, u pravilu, prestaje mogućnost pozivanja na takve nedostatke. Montaža je izvršena u kolovozu 2020., a požar je nastao u prosincu 2021., pa se i nedostatak izvršenog djela pokazao unutar tog objektivnog dvogodišnjeg roka. Sud je pritom cijenio iskaz Ljupka Nakića da je

odmah nakon požara nazvao Marka Benkovića i obavijestio ga o događaju. Budući da je upravo Benković bio osoba koja je ugradila cijeli sustav, davala korisniku upute i prema utvrđenjima suda prema potrošaču nastupala kao osoba preko koje tuženik izvršava ponuđenu montažu, takva se obavijest u konkretnom ugovornom odnosu ne može tretirati kao obavijest nekoj slučajnoj trećoj osobi. Ona je dana upravo osobi koja je za račun ugovorne strane izvršila sporni dio obveze, a ZOO za obavijest o nedostatku ne propisuje obvezan pisani oblik. Neovisno o tome, čak i kada bi se prihvatilo stajalište tuženika da neposredna obavijest Marku Benkoviću ne predstavlja urednu obavijest tuženiku kao prodavatelju odnosno izvođaču, tuženik se u okolnostima ovog slučaja ne može s uspjehom pozvati na prekluziju. Članak 407. ZOO-a izričito propisuje da kupac ne gubi pravo pozivati se na nedostatak ni zbog zakašnjele obavijesti, pa čak ni kada se nedostatak pokaže nakon dvogodišnjeg roka, ako je nedostatak bio poznat prodavatelju ili mu nije mogao ostati nepoznat. Jednako tako članak 607. ZOO-a propisuje da se izvođač ne može pozvati ni na jednu odredbu o odgovornosti za nedostatke kada se nedostatak odnosi na činjenice koje su mu bile poznate ili mu nisu mogle ostati nepoznate, a nije ih priopćio naručitelju. Upravo je to ovdje slučaj u odnosu na način izvršenja montaže i dane upute. Fotografije montaže pokazuju da je baterija prilikom ugradnje ostavljena u kartonskoj ambalaži s poklopcem odnosno preklopima iznad baterije, dok iz iskaza Marka Benkovića ne proizlazi da je korisniku dana konkretna uputa da se taj poklopac mora ukloniti i da njegov doticaj s klemama, nakon ovlaživanja, može prouzročiti kratki spoj i požar. To su činjenice koje osobi koja je montažu osobno izvela nisu mogle ostati nepoznate. Tuženik se od njih ne može osloboditi odgovornosti tvrdnjom da je posao fizički izvršio suradnik, jer prema člancima 600. stavku 2. i 601. ZOO-a izvođač ostaje odgovoran i kada posao ne obavi osobno te za osobe koje po njegovu nalogu rade na preuzetom poslu odgovara kao da ga je sam izvršio. Ujedno, prema članku 401. stavku 1. točkama 6. i 7. tada važećeg ZOO-a materijalni nedostatak postoji i kada je stvar nepravilno montirana ako je montaža uključena u ispunjenje ugovora o prodaji, odnosno kada je nepravilna montaža posljedica nedostataka u uputama za montažu. Stoga se prigovor tuženika da je tužitelj zbog zakašnjele reklamacije prekludiran u zahtijevanju naknade štete odbija kao neosnovan.

18. Sud prihvaća iskaze Ljupka i Ružice Nakić u bitnom dijelu u kojem opisuju način na koji je dogovorena montaža. Njihovi su iskazi suglasni u tome da im je u prodavaonici tuženika, uz kupnju solarnog sustava, ponuđena i usluga montaže te da je Marko Benković nastupao kao osoba koja tu montažu obavlja za tuženika. Iskaz Ljupka Nakića dodatno je životan u dijelu u kojem navodi da: djelatnica Ivana Benković ponudila je ugradnju i rekla da je izvodi Marko Benković, a Marko je potom došao na teren vozilom s oznakama tuženika, predstavio se kao njegova osoba i sam ugradio cijeli sustav. Takav iskaz je u skladu s fotografijama i videozapisima ugradnje te, što je osobito važno, s dijelom iskaza same Ivane Benković o uobičajenom načinu rada prodavaonice. Ivana Benković je potvrdila da je bila prodavačica kod tuženika i da se bavila prodajom solarnih sustava. Iako se konkretnog kupca nije sjećala i osporila je da joj je bila praksa preporučivati vlastitog supruga, izrijeком je iskazala da kupcu uobičajeno preporučiti sustav prema potrebama objekta te da mu uobičajeno ponudi i montažu koju će izvršiti tuženik uz zasebnu cijenu montaže. Potvrdila je i da tuženik, uz vlastite terenske radnike, koristi i honorarne osobe koje nisu njegovi zaposlenici nego sustave ugrađuju po ugovoru o djelu. Konačno, navela je da upute o postavi, rukovanju i skladištenju kupcima ne daje ona, nego osoba koja sustav montira. Upravo ti dijelovi njezina iskaza, iako je svjedokinja nastojala odvojiti svog supruga od

tuženika, potvrđuju model poslovanja kakav opisuju svjedoci Nakić. Činjenica da račun za kupnju solarnog sustava ne sadrži posebnu stavku montaže i da je Ljupko Nakić naknadu za montažu platio Marku Benkoviću na licu mjesta ne mijenja navedeni zaključak. Račun je dokaz o naplati određene transakcije, ali nije konstitutivna pretpostavka postojanja ugovora o djelu. Ugovor o djelu, u smislu članka 590. ZOO-a, nastaje kada se izvođač obveže obaviti određeni fizički ili drugi posao, a naručitelj platiti naknadu; za takav ugovor zakon ne propisuje da mora biti sadržan na istom računu kao i kupljena stvar. U ovom slučaju ponuda montaže u poslovnici, prihvatanje ponude, dolazak osobe koja je nastupala u organizacijskoj sferi tuženika, izvršenje montaže i plaćanje naknade predstavljaju dovoljno određen i izvršen ugovor o djelu.

19. Za ocjenu je osobito važan članak 600. stavak 2. ZOO-a, prema kojem izvođač i nadalje odgovara naručitelju za izvršenje posla kada ga ne obavi osobno, kao i članak 601. ZOO-a, prema kojem izvođač za osobe koje su po njegovu nalogu radile na preuzetom poslu odgovara kao da ga je sam izvršio. Zato čak ni utvrđenje HZMO-a da Marko Benković u kolovozu 2020. nije bio mirovinski osiguran kod tuženika, pa ni kod drugog poslodavca po osnovi osiguranja, ne isključuje tužnikovu odgovornost. To utvrđenje govori o formalnom statusu zaposlenja, a ne odgovara na pravno odlučno pitanje je li Benković posao montaže obavio kao suradnik odnosno osoba uključena u izvršenje posla koji je prema potrošaču ponuđen kroz poslovanje tuženika. Članci 600. i 601. ZOO-a upravo sprječavaju da se izvođač oslobodi odgovornosti samo zato što je posao povjerio drugoj osobi.

20. Pozivanje tuženika na to da je Ivana Benković samo njegova prodavačica ne može dovesti do drukčijeg zaključka. Osoba čija radna dužnost po redovitom tijeku stvari uključuje prodaju određene robe i ugovaranje pratećih radnji nastupa prema kupcima u okviru ovlasti poslodavca. Takvom zaključku odgovara i pravilo o punomoćniku po zaposlenju iz članka 43. Zakona o trgovačkim društvima. Ivana Benković sama potvrđuje da je kupcima uobičajeno nudila montažu tuženika. Tuženik se stoga ne može prema potrošaču pozivati na unutarnju podjelu rada, niti naknadno tvrditi da ga ponuda njegove prodavačice ne obvezuje. Uz to, članak 1061. ZOO-a izražava opće pravilo da za štetu koju zaposlenik u radu ili u vezi s radom prouzroči trećoj osobi odgovara poslodavac, osim ako dokaže razloge koji isključuju odgovornost zaposlenika. Stoga se poslovni nastup zaposlene prodavačice, uključujući ponudu montaže proizvoda koji prodaje, ne može odvojiti od sfere tuženika na štetu potrošača. Stoga se odbija prigovor promašene pasivne legitimacije.

21. Sud je prihvatio kombinirani nalaz i mišljenje vještaka Stanislava Peruška i Slobodana Kocijana, zajedno s njihovim usmenim obrazloženjem na ročištu 11. veljače 2025., u dijelu u kojem su utvrdili centar i dinamiku požara te stručno razgraničili moguće mehanizme nastanka kratkog spoja. Vještaci su, polazeći od zapisnika o očevidu policije i protupožarnog inspektora, fotografija mjesta požara te fotografija nastalih prilikom ugradnje solarnog sustava, utvrdili da se centar požara nalazio u donjim pozicijama južnog odnosno jugozapadnog dijela kontejnera, upravo na mjestu na kojem su se nalazili akumulator i pretvarač, te da se požar odatle okolo. Takav zaključak podudaran je s neposrednom dokumentacijom nastalom nakon požara i s tragovima vidljivima na dijelovima solarnog sustava. Sud je osobito imao u vidu ogradu vještaka da, zbog toga što nisu imali mogućnost neposredno pregledati opožareni akumulator, pretvarač i vodiče neposredno nakon požara, kao i zbog toga što

dokumentacija očevida ne sadrži dovoljno precizan opis i fotografije svih opožarenih komponenti, nije moguće decidirano utvrditi točan mehanizam nastanka požara.

22. Vještaci su izričito naveli da mogu utvrditi centar požara i način na koji se mogao razviti, ali ne i da li je neposredni uzrok bio doticaj vlažnog kartonskog poklopca s klemama akumulatora ili oštećenje vodiča. Vještaci su nadalje pojasnili da su sami dijelovi solarnog sustava, promatrano samo s aspekta njihovog mjesta u prostoru, bili postavljeni na pozicijama koja u načelu ne predstavljaju povećanu opasnost za nastanak požara. Međutim, taj dio njihova iskaza ne potvrđuje obranu tuženika da je montaža bila izvedena stručno. Naime, vještaci su vrlo određeno naveli da akumulator može biti smješten u kartonskoj ili drvenoj kutiji ili neposredno na podu, ali da iznad klema akumulatora ne smije biti kartonski poklopac koji ih može dodirivati. Upravo su fotografije snimljene prilikom montaže bile ključne za ovaj dio vještačenja. Vještaci su na temelju tih fotografija utvrdili da je baterija prilikom montaže bila postavljena u kartonsku kutiju s kartonskim poklopcem te su izričito naveli da je takvo stanje postojalo u vrijeme montaže. Time je dokazano da je predmetni solarni sustav korisniku predan tako da je kartonska ambalaža ostavljena neposredno uz gornje polove akumulatora. Vještaci nisu mogli sa sigurnošću tvrditi da je isti poklopac bio spušten i u noći požara, pa sud tu činjenicu ne utvrđuje kao izvjesnu, nego je cijeni zajedno sa svim ostalim dokazima.

23. Kao najvjerojatniji mogući uzrok požara vještaci su naveli ovlaživanje kartonskog poklopca i njegov doticaj s plus i minus klemama akumulatora. Objasnili su da je suh karton praktički nevodljiv, dok vlažan karton između dvaju polova može početi provoditi električnu struju, pri čemu se kao slab vodič zagrijava i stvara rizik zapaljenja. Prema njihovu mišljenju, ako je poklopac bio na kutiji, bio vlažan i dodirivao kleme, postoji velika vjerojatnost da je upravo to uzrok požara.

24. Drugu, po mišljenju vještaka manje vjerojatnu, mogućnost predstavlja oštećenje izolacije plus i minus vodiča te njihov međusobni kontakt. Vještaci su pojasnili da bi takav kontakt doveo do kratkog spoja s vrlo visokom temperaturom i zapaljenja plastične izolacije, nakon čega bi se požar proširio na okolni gorivi materijal. Zbog posljedica samog požara nije bilo moguće utvrditi je li takvo oštećenje postojalo prije požara, niti na koji je način nastalo. Međutim, vještaci su izričito naveli da je, ako je vodič bio ispravan u trenutku isporuke i ugradnje, mala vjerojatnost da bi se sam od sebe oštetiо redovitom uporabom tijekom približno godinu i pol dana.

25. Vještaci su se očitovali i o zaključku iz dokumentacije MUP-a da je požar posljedica tehničkog kvara odnosno kratkog spoja na elektroinstalaciji solarnog sustava. Pojasnili su da MUP nije stručno tijelo za konačno utvrđivanje uzroka požara, ali da je u konkretnom slučaju dobro opisao zatečeno činjenično stanje. S takvim opisom vještaci su se mogli složiti jer bi se i kratki spoj nastao zbog oštećenih vodiča i kratki spoj nastao preko vlažnog kartonskog poklopca u zapisniku o očevidu pojavili kao tehnički kvar. Sud zato prihvaća zaključak MUP-a kao neposrednu dokumentaciju s mjesta događaja koja je provjerena i potvrđena vještačenjem.

26. Prema tome, sud prihvaća nalaz i usmeno očitovanje vještaka da nije moguće sa stručnom sigurnošću decidirano odabrati jedan jedini neposredni mehanizam paljenja, ali su prema raspoloživim materijalnim tragovima i fotografijama utvrđene dvije mogućnosti, od kojih su vještaci doticaj vlažnog kartonskog poklopca s klemama

akumulatora ocijenili vjerojatnijom. Pritom vještaci nisu utvrdili neku treću realnu mogućnost nastanka požara izvan područja solarnog sustava, a akumulator i pripadajuća instalacija nalazili su se upravo u centru požara.

27. Zaključak vještaka ne dovodi u pitanje postojanje uzročne veze. Ako je požar, kako vještaci smatraju najvjerojatnijim, nastao doticajem ovlaženog kartonskog poklopca s polovima akumulatora, odgovornost tuženika proizlazi iz načina montaže i izostanka odgovarajućih uputa za sigurno rukovanje. Fotografije montaže pokazuju da je baterija prilikom montaže ostavljena u kartonskoj kutiji s poklopcem. Ljupko Nakić iskazao je da ga je ostavljanje baterije u kartonskoj kutiji začudilo, ali da se pouzdao u osobu koja je sustav montirala. Profesionalni izvođač koji ostavi takvu ambalažu uz električne priključke baterije ne može rizik njezina kasnijeg ovlaživanja prebaciti na potrošača ako ga nije jasno i konkretno upozorio da poklopac mora biti uklonjen i da njegov doticaj s klemama može uzrokovati kratki spoj i požar.

28. Sud je u tom smislu posebno cijenio iskaz Marka Benkovića. On navodi da je Ljupka Nakića općenito upozorio da instalacija ne smije doći u doticaj s vlagom i da je vlaga najveći neprijatelj sustava, ali u njegovu iskazu nema navoda da je korisniku objasnio da se kartonski poklopac ne smije nalaziti iznad klema akumulatora, da se moraju ukloniti nakon montaže ili da upravo njihov doticaj s klemama, nakon ovlaživanja, može prouzročiti požar. Takva konkretna uputa ne proizlazi ni iz iskaza Ljupka i Ružice Nakić. Kada su opisivali upute koje su dobili o korištenju sustava, govorili su o uključivanju i isključivanju te o ostavljanju sustava tijekom zime, ali ne i o zabrani spuštanja kartonskog poklopca na akumulator. Opća uputa o štetnosti vlage nije dostatna zamjena za precizno sigurnosno upozorenje o konkretnom riziku koji je stvoren načinom na koji je baterija ostavljena nakon montaže.

29. Sud nije prihvatio kao vjerodostojan iskaz svjedoka u dijelu kojim se nastoji sa sigurnošću dokazati da kartonski poklopac u trenutku požara nije bio spušten. Nitko od saslušanih svjedoka nije bio prisutan u objektu u vrijeme nastanka požara, a iskazi o stanju ambalaže dani su znatno kasnije. Međutim, zaključak da je korisnik u nekom trenutku spustio poklopac ne bi doveo do oslobođenja tuženika. Ako je takvo rukovanje bilo pogrešno, ono se u okolnostima ovog slučaja ne može tumačiti na štetu tužitelja jer korisniku nije dana određena i razumljiva uputa da upravo položaj kartonskog poklopca predstavlja požarni rizik.

30. Ako pak kartonskog poklopca u trenutku požara nije bilo iznad baterije, preostaje druga stručno mogućnost - oštećenje vodiča i kratki spoj. Ni ta varijanta ne oslobađa tuženika. Ako je vodič bio oštećen već kao sastavni dio prodanog sustava, riječ je o materijalnom nedostatku prodane stvari. Ako je oštećenje nastalo prilikom montaže, riječ je o neuredno izvršenom djelu. Vještaci su pritom naveli da je mala vjerojatnost da bi se ispravan vodič redovitom uporabom sam oštetio nakon otprilike godinu i pol dana, pa sud taj zaključak ne izvodi iz rezultata provedenih dokaza kao vjerojatniji uzrok.

31. Slijedom svega navedenog, sud odbija prigovor tuženika na nedostatak uzročne veze i prigovor isključive odgovornosti tužitelja jer tuženik nije dokazao treći, samostalan uzrok izvan solarnog sustava i svoje ugovorne obveze.

32. Slijedom toga, odgovornost tuženika postoji po više osnova i to kao prodavatelja za materijalni nedostatak prodane stvari, uključujući nepravilnu montažu koja je povezana s ispunjenjem prodaje, kao izvođača ugovorene montaže, koji prema člancima 600. i 601. ZOO-a odgovara i kada posao povjeri suradniku, te prema općim pravilima ugovorne odgovornosti za štetu zbog neurednog ispunjenja. Pri tome je sud imao u vidu potrošački karakter posla i pojačanu profesionalnu pažnju koja se od tuženika zahtijeva.

33. U odnosu na visinu štete sud je prihvatio nalaz i mišljenje građevinskog vještaka Mladena Ožića. Tuženik je podnescima od 7. i 27. svibnja 2026. nalazu prigovorio zbog izostanka tržišne usporedbe, računa, izvornog troškovnika i očevida stanja prije požara, zbog neuzimanja amortizacije i vrijednosti rabljenog objekta, nedostatka izvora jediničnih cijena, moguće dvostruke obrade pojedinih stavki te pitanja legalnosti i gabarita objekta. Vještak Ožić se 23. srpnja 2026. očitovao da njegov zadatak nije bila procjena tržišne vrijednosti rabljenog objekta, niti pitanje legalnosti, nego trošak ponovne izgradnje objekta zadanih svojstava, te da je cijene odredio analizom fotografija, opisa objekta, podataka iz spisa i vlastitim stručnim iskustvom o tržišnim cijenama radova. Na ročištu 7. rujna 2026. vještak Ožić je dodatno pojasnio da je količine i predvidljive dimenzije radova preuzeo iz policijske dokumentacije i ranijih nalaza, a cijene radova odredio prema podacima s tržišta i svojim stručnim saznanjima. Ispravio je omašku u stavci cijene kontejnera s 3.500,00 EUR na 4.000,00 EUR te naveo da bi po toj korekciji ukupni trošak iznosio 18.847,00 EUR. Tuženik je i nakon toga ostao kod prigovora na nalaz, ali je izričito naveo da ne predlaže novo građevinsko vještačenje, jer smatra da uopće ne postoji njegova odgovornost za štetu.

34. Zadatak vještaka nije bio utvrditi cijenu po kojoj bi se na tržištu prodao rabljeni kontejner neposredno prije požara, nego trošak izgradnje objekta istih bitnih dimenzija, položaja, lokacije kao uništenih objekata. Takav zadatak odgovara načelu potpune reparacije štete i uspostavi imovinskog stanja koje bi postojalo da štetnog događaja nije bilo.

35. Vještak je u pisanom nalazu specificirao radove, količine, jedinice mjere, jedinične cijene i ukupne iznose. U očitovanju od 23. srpnja 2026. je pojasnio da svojstva objekta preuzima iz dokumentacije koju mu je sud zadao kao podlogu te da, budući da nema propisanih cijena pojedinih radova, tržišnu cijenu procjenjuje na temelju fotografija, opisa i dugogodišnjeg stručnog iskustva. Na ročištu 7. rujna 2026. je dodatno pojasnio da su dimenzije i količine utemeljene na policijskom zapisniku i ranijim nalazima, a jedinične cijene na podacima s tržišta i stručnim saznanjima. Time je, po ocjeni suda, odgovorio na bitne prigovore tuženika.

36. Tuženik je na završnom ročištu, nakon usmenog pojašnjenja vještaka, izričito naveo da ne predlaže novo građevinsko vještačenje. Time nije ponudio dokaz kojim bi se njegove primjedbe mogle pretvoriti u stručnu protutežu nalazu sudskog vještaka. Sud ne može odbaciti stručno obrazložen nalaz samo zato što stranka izražava sumnju u cijene ili količine, a istodobno odustaje od izvođenja dokaza kojim bi tu sumnju dokazala.

37. Neosnovan je i prigovor vezan uz legalnost objekta. Zadatak vještaka bio je utvrditi trošak izgradnje objekta određenih svojstava, a ne odlučivati o upravnopravnom statusu nekretnine.

38. U pisanom nalazu vještak Ožić je ukupni trošak utvrdio na 18.847,00 EUR, no tužitelj nakon te korekcije nije povećao svoj zahtjev, pa je sud, vezan granicama postavljenog zahtjeva, mogao dosuditi najviše zatraženih 18.347,00 EUR kojeg je prihvatio u cijelosti.

39. Na dosuđenu glavnici tužitelju pripadaju, sukladno članku 29. stavak 1. ZOO-a zatezne kamate od donošenja presude jer je vrijednost novoizgrađenog objekta utvrđena prema cijenama u vrijeme izrade nalaza i mišljenja (26. veljače 2026.). Stoga je tužbeni zahtjev odbijen za ranije zatraženo razdoblje. Odluka o stopi se temelji na članku 29. stavak 2. ZOO-a, kako je pobliže određeno u točki I. izreke.

40. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. i 158. ZPP-a, vodeći računa i o pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci Rev-1249/2021-2 od 1. ožujka 2022. Prema tom pravnom shvaćanju, kada tužitelj tijekom postupka smanji odnosno djelomično povuče tužbeni zahtjev, uspjeh stranaka u parnici glede dijela zahtjeva o kojem je meritorno odlučeno ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, uzimajući u obzir i uspjeh u dokazivanju osnove zahtjeva, dok se o troškovima koji se odnose na povučeni dio zahtjeva odlučuje zasebno prema pravilima o povlačenju tužbe. Pritom je potrebno ocijeniti jesu li zbog prvotno višeg zahtjeva, s obzirom na vrijednost predmeta spora i odgovarajući tarifni razred, protivnoj stranci uopće nastali posebni troškovi zastupanja.

41. U konkretnom slučaju tužitelj je prvotno postavio tužbeni zahtjev u iznosu od 22.673,55 EUR, a na ročištu 30. lipnja 2025. djelomično je povukao tužbu za iznos od 6.750,00 EUR, koji se odnosio na naknadu štete za pokretnine, čemu se tuženik nije protivio, ali je za povučeni dio zatražio naknadu parničnog troška. Nakon provedenog građevinskog vještačenja tužitelj je podneskom od 10. travnja 2026. konačno odredio zahtjev na 18.347,00 EUR, koji se odnosi isključivo na štetu na objektu, te je s tako konačno postavljenim zahtjevom uspio u cijelosti.

42. Sukladno citiranom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda, za ocjenu uspjeha mjerodavan je konačno postavljeni zahtjev, pa je tužitelj, kojemu je dosuđen cjelokupan iznos od 18.347,00 EUR, u glavnoj stvari uspio u cijelosti. Činjenica da tužitelj nije uspio samo u neznatnom dijelu zahtjeva za zatezne kamate ne utječe na njegov uspjeh u pogledu troškova, jer zbog tog dijela zahtjeva nisu nastali posebni troškovi. Stoga su ispunjene pretpostavke da mu se priznaju svi za vođenje parnice potrebni troškovi, u smislu čl. 154. ZPP-a, prema kojem sud može dosuditi sve troškove stranci koja nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu zahtjeva, ako zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi.

43. U odnosu na dio tužbe povučen 30. lipnja 2025., sud je imao u vidu odredbu čl. 158. st. 1. ZPP-a prema kojoj je tužitelj koji povuče tužbu u pravilu dužan protivnoj stranci naknaditi troškove postupka. Međutim, navedena odredba u vezi s pravim shvaćanjem iz odluke Rev-1249/2021-2 znači da je potrebno utvrditi koji su troškovi posebno nastali upravo zbog dijela zahtjeva koji je naknadno povučen.

44. Sud utvrđuje da u ovom slučaju prvotno postavljanje zahtjeva u iznosu od 22.673,55 EUR, umjesto konačnog zahtjeva od 18.347,00 EUR, nije tuženiku prouzročilo veći trošak odvjetničkog zastupanja. Naime, obje vrijednosti predmeta

spora ulaze u isti tarifni razred za obračun nagrade za zastupanje, pa bi tuženiku za odgovor na tužbu, podneske i zastupanje na ročištima pripadala jednaka odvjetnička nagrada i da je od početka bio postavljen samo konačni zahtjev od 18.347,00 EUR. Stoga zbog činjenice da je tužitelj prvotno zahtijevao naknadu i za pokretne, a potom taj dio zahtjeva povukao, nisu nastali posebni troškovi zastupanja tuženika koji bi se mogli izdvojiti i dosuditi mu na temelju čl. 158. ZPP-a.

45. Slijedom toga, a budući da tuženik nije dokazao postojanje konkretnog troška koji bi bio prouzročen isključivo vođenjem postupka o naknadi vrijednosti pokretnina, sud nije imao osnove umanjivati trošak koji pripada tužitelju niti tuženiku zasebno dosuđivati dio troškova razmjerno vrijednosti povučenog zahtjeva. Tužitelju stoga pripada naknada 100 % potrebnih i opravdanih troškova postupka, uz nepriznavanje eventualnih radnji koje nisu bile potrebne za vođenje parnice.

46. Troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23) po kojoj vrijednost jednog boda iznosi 2,00 EUR.

47. Tužitelju su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 9.554,49 EUR, a koji se odnose na trošak sastava tužbe u iznosu od 250 bodova (Tbr 7/1), podneska od 23. svibnja 2023., 11. listopada 2024., 10. lipnja 2025., 10. travnja 2026. u iznosu od 250 bodova za svaki (Tbr. 8/1), zastupanja na ročištima 22. rujna 2023., 16. siječnja 2024., 11. veljače 2025., 14. ožujka 2025., 30. lipnja 2025., 7. listopada 2025. i 7. rujna 2026. u iznosu od 250 bodova za svako (Tbr. 9/1), ročištu 15. siječnja 2024. u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9/5), uvećano za PDV, sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 136,60 EUR i presudu u iznosu od 346,74 EUR te troškove vještačenja u iznosu od 1.446,15 EUR.

47.1. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 16. srpnja 2026. i 28. kolovoza 2026. obzirom na ograničenje prava na nagradu za 4 obrazložena podneska tijekom prvostupanjskog postupka.

48. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 24. rujna 2026.

Sudac:
Nives Grubišić Đogić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pisano županijskom sudu putem ovoga suda.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-9b557**

Kontrolni broj: **09eaf-c73ab-622ad**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.